

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Nezdařila a soudkyň Mgr. Markéty Jiráskové a JUDr. Zuzany Šmídové ve věci

žalobce: **Mgr. V. V.**, nar. xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
IČO 697 97 111, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o omluvu

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. listopadu 2023, č. j. 20 C 51/2020-386,

takto:

I. Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením odmítl soud I. stupně dovolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359 (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů dovolacích řízení (výrok II.).
2. Soud I. stupně uvedl, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359, kterým byl potvrzen rozsudek soudu I. stupně ze dne 21. 12. 2022, č. j. 20 C 51/2020-299, byl žalobci doručen prostřednictvím datové schránky dne 16. 8. 2023. Žalobce podal dne 16. 10. 2023 dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2021, č. j. 91 Co 102/2021-106. Následně dne 17. 10. 2023 podal žalobce dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359, s tím že k zaslání prvního dovolání došlo pouze omylem z důvodu noční únavy, nemoci a bolesti. Starým dovoláním se žalobce snažil podat dovolání v aktuální věci.
3. Soud I. stupně rozhodnutí odůvodnil tak, že dvouměsíční lhůta k podání dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359, začala žalobci běžet dne 16. 8. 2023 a uplynula dne 16. 10. 2023. Žalobce tedy podal dovolání opožděně, proto soud I. stupně dovolání žalobce jako pozdě podané odmítl postupem podle § 241b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“).
4. O náhradě nákladů dovolacích řízení soud I. stupně rozhodl podle § 146 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 243b a § 243c odst. 3 o. s. ř., podle kterých je žalobce povinen nahradit ostatním účastníkům jejich náklady, odmítne-li soud žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení. Žalované však v dovolacím řízení žádné náklady nevznikly.
5. Pouze pro úplnost soud I. stupně dodal, že co se týká námitky žalobce, že odeslal omylem nesprávné dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2021, č. j. 91 Co 102/2021-106, i když měl v úmyslu zaslat dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359, a to z důvodu únavy, nemoci a bolesti, pak

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.

tuto námitku v obdobném znění již v tomto řízení žalobce použil (jeho omyl spočíval v tom, že podání zaslal nesprávnému orgánu) a tato námitka nebyla shledána za relevantní. Soud I. stupně zdůraznil, že žalobce je advokátem, musel si být vědom následků promeškání lhůty k podání dovolání. Žalobce sám ve svém vyjádření potvrzuje, že jeho postup v dané věci nebyl správný a že procesní podmínka k podání dovolání z jeho strany splněna nebyla.

6. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasné a přípustné odvolání. Uvedl, že je aktuálně vytížen věcmi, které ho více ohrožují než řádné doplnění odvolání, proto odvolání doplní později a po nahlédnutí do spisu u soudu I. stupně. Podle žalobce není ve věci relevantní, že je právník, advokát, a proto by měl mít snad méně práv; důležité je právo na přístup k soudu a na projednání merita věci. Kromě toho je věc složitější. Zákonnou přednost by mělo mít projednání žaloby pro zmatečnost, jejíž důvodnost je zjevná, kdy MS v Praze neumožnil žalobci účastnit se odvolacího jednání, ačkoliv měl informaci od žalobce, že je nemocný a nemůže se jednání zúčastnit a žalobce poté, co obdržel potvrzení lékaře nemoc řádně doložil. Navíc žalobce podal v roce 2023 žalobu na ochranu osobnosti proti tzv. dvěma hodnocením OSZ pro Prahu 1, které byly v řízení přes NSZ před žalobcem účelově roky schovávány a o které opřela bývalý nejvyšší státní zástupkyně Mgr. Marie Benešová v roce 2002 své faktické rozhodnutí nepodat návrh na jmenování žalobce státním zástupcem, přičemž rozhodnutí je odůvodněno jednou větou, která není srozumitelná, přezkoumatelná a ani z něj nelze dovodit, že žalobce být státním zástupce vůbec být neměl. Žalobce byl *de facto* obsahově v analogické situaci jako když prokurátor K. V. založil do trestního spisu tajně listinu škodící obžalovanému generálovi H. P. a který byl v této souvislosti následně v 50. letech odsouzen k trestu smrti pro velezradu. Metody státního zastupitelství u žalobce jsou analogické, prostě vypracovat pracovní hodnocení s osobními údaji žalobce, znemožnit žalobci se s tímto seznámit, natož pak se dozvědět, že hodnocení má být důvodem pro nepodání návrhu na jmenování státním zástupcem a roky bránit žalobci nahlédnout do spisu o řízení o jmenování státním zástupce, aby se nároky žalobce z deliktního jednání promlčely a žalobce se nikdy o nepravostech nedozvěděl a nemohl se jim soudně či jinak bránit.
7. Byť odvolání žalobce neobsahuje v podstatě žádné konkrétní odvolací důvody a zcela chybí odvolací návrh (vady odvolání žalobce neodstranil ani k výzvě soudu I. stupně obsažené v usnesení ze dne 28. 11. 2023, č. j. 20 C 51/2020-389), odvolací soud přesto z jeho podnětu přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 a 6 o. s. ř., neboť již ze samotného faktu, že žalobce tento opravný prostředek podal, bylo možno dovodit, že sporuje věcnou správnost rozhodnutí, jímž bylo odmítnuto jeho dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359, pro opožděnost. K projednání odvolání nebylo třeba nařizovat jednání ve smyslu § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Odvolací soud poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
8. Podle § 236 odst. 1 o. s. ř. dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.
9. Podle § 240 odst. 1 věty první o. s. ř. účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.
10. Podle § 57 odst. 1 o. s. ř. do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.
11. Podle § 57 odst. 2 o. s. ř. lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let se končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, a není-li ho v měsíci, posledním dnem měsíce. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Lhůty určené podle hodin končí uplynutím hodiny, která se svým označením shoduje s hodinou, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty.

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.

12. Podle § 57 odst. 3 o. s. ř. lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněn úkon u soudu nebo podání odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit.
13. Z obsahu spisu se podává, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359, kterým byl potvrzen rozsudek soudu I. stupně ze dne 21. 12. 2022, č. j. 20 C 51/2020-299, byl žalobci doručen do datové schránky dne 16. 8. 2023. Dne 16. 10. 2023 žalobce nahlížel do soudního spisu od 14:35 hod. do 15:15 hod. Dne 16. 10. 2023 podal žalobce dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2021, č. j. 91 Co 102/2021-106. Dne 17. 10. 2023 podal žalobce dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359.
14. Odvolací soud konstatuje, že skutečností, která je v daném případě určující pro počátek běhu dvouměsíční lhůty pro podání dovolání, je doručení rozhodnutí odvolacího soudu účastníku řízení (§ 240 odst. 1 věta první o. s. ř.). Žalobci bylo rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359, doručeno dne 16. 8. 2023. Pravidlo upravené v § 57 odst. 1 o. s. ř., tedy že se do běhu lhůty nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, se fakticky uplatní pouze u lhůt počítaných podle dní. Pro lhůty počítané podle měsíců, což je i tento případ, se uplatní pravidlo podle § 57 odst. 2 o. s. ř., tzn. že lhůta končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, a není-li ho v měsíci, posledním dnem měsíce. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Soud I. stupně správně určil poslední den lhůty pro podání dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 28. 6. 2023, č. j. 91 Co 99/2023-359, jako pondělí 16. 10. 2023. Soud I. stupně tak postupoval správně, když dovolání žalobce ze dne 17. 10. 2023 jako opožděně podané odmítl (§ 241b odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 208 odst. 1 o. s. ř.).
15. Odvolací soud z uvedených důvodů napadené usnesení soudu I. stupně potvrdil jako věcně správné podle § 219 o. s. ř., a to včetně správného výroku o nákladech dovolacího řízení před soudem I. stupně, který je v souladu s § 146 odst. 3 o. s. ř. *a contrario* ve spojení s § 243b o. s. ř.
16. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. *a contrario*, neboť procesně úspěšné žalované v odvolacím řízení náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné /§ 238 odst. 1 písm. e) za použití § 229 odst. 4 o. s. ř./.

Praha 22. ledna 2024

JUDr. Aleš Nezdařil v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.